

N:o 47.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension åt förre länsmannen J. Blomstrand; gifven Stockholms slott den 16 februari 1900.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att för förre länsmannen i Vestra härads vestra länsmansdistrikt af Jönköpings län, polistjenstemannen i Vernamo köping Johannes Blomstrand må å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af sexhundra kronor att af honom årligen under hans återstående lifstid åtnjutas från och med månaden näst efter den, hvori hans anställning såsom polistjensteman i Vernamo köping och dertill gränsande område kommer att upphöra.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

E. von Krusenstjerna.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 16 februari 1900.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
 Hans excellens, herr ministern för utrikes ärendena **LAGERHEIM**,
 Statsråden: **WIKBLAD**,
ANNERSTEDT,
 herr **VON KRUSENSTJERNA**,
 grefve **WACHTMEISTER**,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN och
RESTADIUS.

Departementschefen statsrådet herr von Krusenstjerna yttrade:

Hos Eders Kongl. Maj:t har förre länsmannen i Vestra härads vestra länsmansdistrikt, nuvarande polistjenstemannen i Vernamo köping Johannes Blomstrand uti en till Eders Kongl. Maj:t stäld, af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköpings län med underdånig skrifvelse den 13 nästlidne januari öfverlemnad skrift i underdånighet anhållit, det täcktes Eders Kongl. Maj:t till Riksdagen aflåta nådig proposition om beviljande åt honom af pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 600 kronor.

Af vid ansökningen fogade merit- och tjänsteförteckning, af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för sökanden utfärdadt tjänstebetyg, läkarebetyg och öfriga handlingar inhämtas hufvudsakligen:

att Blomstrand — som är född den 30 november 1833 och således uppnått en lefnadsålder af 66 år, blifvit den 1 september 1855 antagen

till volontär, den 5 juli 1859 konstituerats till andre furir, den 15 maj 1864 transporterats till bataljonsadjutant och den 18 maj 1869 befordrats till fanjunkare, allt vid Kronobergs regemente — sistnämnde dag på begäran erhållit afsked från regementet och krigstjensten med det vitsord, att han under tjenstetiden sig utmärkt väl förhållit;

att han, efter att hafva på förordnande uppehållit länsmanstjenst från den 1 mars 1868 till samma års slut, den 22 december 1869 af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköpings län konstituerats till länsman i Vestra härads vestra distrikt, men den 30 oktober 1886 blifvit från denna tjänst skild af anledning, att han å skuldförbindelser tecknat vederhäftighetsbevis utan att hafva sökt förskaffa sig visshet om riktigheten af de utaf honom vitsordade uppgifter och derigenom förlänat trovärdighet åt diktade förhållanden, på grund af hvilket förfarande han såsom länsman gjort sig förlustig af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes förtroende;

att Blomstrand derefter den 28 maj 1887 af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande antagits och förordnats att vara polistjensteman i Vernamo köping, i hvilken egenskap det ålåge honom att, under åt-njutande af det skydd, som tillkommer länsman eller stadsfiskal, handhafva köpingens säkerhets- och ordningspolis, åtala der timade brott och förseelser af den art, att allmän åklagare eger dem beifra, samt för öfrigt i alla ärenden, som angå köpingens befolkning, fullgöra de bestyr, som på landet åligga fjerdingmän, allt mot en aflöning af köpingen till belopp af 600 kronor om året;

att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande den 30 januari 1888 förordnat Blomstrand att jemväl inom Vernamo jernvägsstations till köpingen gränsande område utöfva polisuppsigt samt med enahanda befogenhet, som tillkomme honom såsom polistjensteman i köpingen, åtala inom nämnda område timade brott och förseelser af den art, att allmän åklagare eger dem beifra, för hvilken befattning han berättigats uppbära ett årligt arvode af 200 kronor från anslaget till aflöning åt särskild polisstyrka på landet;

att, enligt hvad enstämmigt vitsordats af alla de myndigheter och andre vederbörande, med hvilka Blomstrand under sin långa tjenstetid haft beröring, Blomstrand — utom i det fall, som föranledde hans skiljande från länsmanstjensten — utfört sina tjensteåligganden med synnerlig duglighet, nit och ordning samt ådagalagt ett aktningvärdt och mönstergildt uppförande och en exemplarisk vandel;

att Blomstrand, som enligt behörigt läkarebetyg lider af sockersjuka i lindrigare grad samt ofta återkommande rheumatiska smärtor

och därför numera känner sin arbetsförmåga förminskad, af ordförandena i Vernamo köpings kommunalstämma och kommunalnämnd intygats vara i stort och mycket trängande behof af den sökta pensionen, enär köpingen icke, så gerna den säkerligen skulle vilja det, vore i tillfälle att efter Blomstrands afskedstagande bereda honom utkomst, hvilket ej heller enligt bemålde ordförandes uppfattning borde af köpingen begäras, då Blomstrand först efter att i sin ställning såsom länsman hafva tillbragt och förbrukat sina bästa mannaår erhållit anställningen inom köpingen;

samt att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande — under erinran att Blomstrand genom de falska förbindelsernas inlösande skyddat lån-gifvarne för förlust å desamma, men derigenom ådragit sig skuld, från hvilken han ännu icke kunnat frigöra sig — med afseende å de för Blomstrand hedrande tjänstebetygen samt de intyg om medellöshet och sjuklighet, som vid ansökningen fogats, ansett sådana ömmande omständigheter föreligga, som kunde gifva fog för den underdåniga ansökningen.

Efter erhållen nådig remiss har statskontoret den 31 nästlidne januari afgifvit underdånigt utlåtande och deri anført att, oaktadt de principiella betänkligheter, som måste möta mot beviljande af pension åt en f. d. tjänsteman, hvilken blifvit för tjänstefel skild från sin befattning, statskontoret likväl i detta fall ansåge föreligga omständigheter af den bevekande och försonande art, att ett undantag från den allmänna regeln skulle kunna ega rum, utan fara att derigenom komme att tillskapas ett precedensfall, som ofta skulle kunna åberopas till stöd för liknande framställningar; samt att, om än det grofva tjänstefel, hvartill Blomstrand en gång gjort sig skyldig, nödvändiggjort den eljest oförvitlige tjänstemannens skiljande från länsmansbefattningen efter en trettioårig verksamhet i statens tjänst, det likväl syntes statskontoret som borde den gagnande och synnerligen väl vitsordade verksamhet, han derefter i mer än 12 år utöfvat till den allmänna ordningens upprätthållande icke blott inom Vernamo köping utan äfven mot aflöning af statsmedel utanför köpingsområdets gränser, kunna anses hafva i någon mån utplånat verkan af den begångna förseelsen; hvadan statskontoret tillstyrkte, att nådig proposition måtte till Riksdagen aflåtas om beviljande för Blomstrand å allmänna indragningsstaten af en årlig pension af 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvori hans anställning såsom polistjänsteman i Vernamo köping och dertill gränsande område komme att upphöra.

Af hvad sålunda anförts synes mig framgå, att starka skäl tala för att någon pension af statsmedel bör Blomstrand beredas; och får jag derföre i underdånighet hemställa, det Eders Kongl. Maj:t behagade genom nådig proposition föreslå Riksdagen medgifva,

att för förre länsmanen i Vestra härads vestra länsmansdistrikt af Jönköpings län, polistjenstemannen i Vernamo köping Johannes Blomstrand må å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af sexhundra kronor, att af honom årligen under hans återstående lifstid åtnjutas från och med månaden näst efter den, hvori hans anställning såsom polistjensteman i Vernamo köping och dertill gränsande område kommer att upphöra.

Till denna af Statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

G. Zethelius.